

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین رشد بهره‌وری و فقر در ایران

محل انتشار:

همایش ملی بررسی و تبیین اقتصاد مقاومتی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

احمد صلاحمنش

زهره شهری - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

مطابق نظریه‌های متداول اقتصادی، افزایش بهره‌وری نقش مهمی در کاهش فقر ایفا می‌کند. بهره‌وری نیروی انسانی، ارتباط نزدیک با افزایش بالقوه‌ی درآمد واقعی و سطح زندگی دارد. بهره‌وری با تأکید بر به‌کارگیری تمامی منابع یک جامعه در دستیابی به آرمان‌ها، زمینه‌های مناسب‌تری را برای کاستن از فاصله‌های اجتماعی ایجاد می‌کند. افزایش بهره‌وری نیروی انسانی، از عوامل مؤثر بر کنترل و کاهش فقر به‌شمار می‌آید. در مطالعه حاضر، با استفاده از داده‌های شاخص فقر و رشد بهره‌وری نیروی انسانی در طول دوره 1357 تا 1385 به بررسی رابطه بین آنها پرداخته شده است. برای این منظور از روش حداقل مربعات معمولی OLS برای بدست آوردن رابطه بین رشد بهره‌وری و فقر استفاده شده است. نتایج حاصل از این مطالعه حاکی از آن است که تمام مؤلفه‌ها از نظر آماری معنادار بوده و رشد بهره‌وری بر فقر اثری منفی را نشان می‌دهد. در این میان رشد اقتصادی رابطه‌ای مثبت با فقر را نشان می‌دهد، و نشان از آن دارد که برای کاهش فقر تأکید صرف بر رشد اقتصادی کافی نیست.

کلمات کلیدی:

فقر، رشد بهره‌وری، حداقل مربعات معمولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/207728>

